

planlagt med de argumenter, der ligger. Jeg synes, det var pinligt at blive stoppet på den måde.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil lige sige til ordføreren, at det her jo er tekniske fejl, og at de kan ske. Det er *ikke* sædvane i Folketinget, at medlemmer går i rette med formanden. Der kan fortsættes – nu!

Eyvind Vesselbo (V):

Det er vel heller ikke sædvane, at man stopper folk midt i deres tale.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg er nødt til at sige, at hvis ikke det her hører op, må jeg fratage ordføreren ordet! Fortsæt nu med talen!

Eyvind Vesselbo (V):

Med hensyn til spørgsmålet fra salen vil jeg sige, at det, det drejer sig om i den her naturplan, jo er at se på, hvad der kommer ud af den økonomi, der stilles til rådighed. Vi kan godt diskutere penge, og hvor mange penge der bliver afsat, og hvor mange penge der bliver skåret. Det er jo det, vi har brugt utallige timer på, nemlig at diskutere tal og hvor meget der er blevet skåret.

Der er ikke rigtig nogen, som egentlig er helt klar over, hvad det reelle tal er. Det lyder i hvert fald ikke sådan, når man kommer herop på talerstolen. Man slynger om sig med kæmpebeløb på beskæringer, og det er slet ikke tal, jeg kan genkende.

Det, som jeg gerne vil se på, er, hvad der kommer ud af det, som bliver vedtaget, og det drøfter vi jo aldrig her, for det er jo ikke det, der åbenbart er interessant.

Vedrørende Enhedslisten så er jeg ganske enig i, at hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten var meget positive under de forhandlinger. Nu vil jeg jo ikke referere fra de forhandlinger, men jeg kan bekræfte det, hr. Keld Albrechtsen sagde. Det, der bare var ærgerligt, var, at Enhedslisten så ikke tilsluttede sig forliget, når man jo syntes, det var så godt, og i øvrigt bakkede op både om pengene og også måden, det blev finansieret på.

Det var derfor, jeg sagde i min indledning, at jeg var ked af, at vi ikke kunne få en bred opbakning til det, for det, man jo kunne blive enige om, var vel at bevilge de 50 mio. kr. Som jeg også sagde i min indledning, kunne det jo godt være, at man havde en idé om, at man ville have 200, 300 mio. kr., men man kunne vel i det mind-

ste have stemt for de 50 mio., så havde man jo fået noget.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan godt forstå, at det for hr. Eyvind Vesselbo er meget ubehageligt at forholde sig til kendsgerningerne. Men de tal, jeg nævnte i mit første indlæg, er jo ikke nogen, jeg har fundet på. Det er tal, der kommer fra Miljøministeriet, og ministeren vil kunne dokumentere senere, at det er rigtigt, at det er de tal, der er blevet oplyst for os under finanslovforhandlingerne, og at forskellen på den nuværende regerings bevillinger til natur og den tidligere regerings bevillinger til natur i årene 2002-2005 er på over 0,5 mia. kr.

Det vil sige, at man styrker området med 50 mio. kr., og så skærer man 500 mio. kr. Vil hr. Eyvind Vesselbo ikke nok være rar at forsøge at forklare mig, hvordan det kan give en styrkelse af naturområdet? EU har jo sagt, at der over 10 år er brug for 2,6 mia. kr. til at beskytte naturområder i Danmark, og med de enorme opgaver, vi så står over for, er det vel ikke en beskæring af indsatsen, der er brug for? Eller er der det, set med Venstres øjne?

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg siger bare, at regeringen godt kunne have fået et bredere forlig, hvis den selv havde ønsket det.

Regeringen havde aftalt med Dansk Folkeparti, at der kun måtte bruges 50 mio. kr., det vil sige, at der var et flertal i Folketinget, som kun ville bruge 50 mio. kr. Det var vi andre ikke enige i, men vi ville bare have lov til at sige, at det var vi ikke enige i, og vi ville have lov til at stemme for forslag om mere end 50 mio. kr. i forbindelse med finansloven. Der var jo ikke nogen risiko for regeringen, for det ville ikke blive vedtaget, fordi regeringen havde flertal sammen med Dansk Folkeparti, så derfor kan jeg da kun forstå det sådan, at regeringen i virkeligheden ikke var interesseret i, at man fik det brede forlig.

Dansk Folkeparti var indstillet på at sikre, at der ikke blev brugt mere end 50 mio. kr. Det er ubegribeligt, hvorfor Dansk Folkeparti var det, men det er en anden sag. Men sådan lå situationen, og derfor skal hr. Eyvind Vesselbo ikke stå her og sige, at der ikke var vilje hos oppositionen til at være med i et bredt forlig, for det var